

w następnym roku budżetowym po jej wejściu w życie. Odsetki ustawowe, o których mowa w art. 36 ust. 12, należą się w takim przypadku po upływie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia nowego roku budżetowego.

Art. 70. Uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym, uzyskane na mocy przepisów ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 87, poz. 505 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 212), stają się uprawnieniami urbanistycznymi, w rozumieniu ustawy.

Art. 71. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384 i Nr 85, poz. 388) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 51 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „ustaleniu lokalizacji inwestycji” zastępuje się wyrazami „warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu”;
- 2) w art. 70 w ust. 1 wyrazy „lokalizacji inwestycji” zastępuje się wyrazami „warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu”.

Art. 72. W ustawie z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991—1995 oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 103, poz. 446 i z 1994 r. Nr 84, poz. 384) skreśla się rozdział 2 i 4.

Art. 73. W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Ustalenia zawarte w planie ochrony, dotyczące obszaru poddanego ochronie, są wiążące przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w skład którego wchodzi ten obszar.

2. Ustalenia zawarte w rozporządzeniu wojewody, dotyczące zagospodarowania obszaru poddanego ochronie, uwzględnia się w miejscowym planie zagospodarowania

przestrzennego, w skład którego wchodzi ten obszar.

3. Przepis ust. 2 stosuje się do przedmiotów poddanych ochronie.

4. Jeżeli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar poddany ochronie, to koszt sporządzenia planu dla tego obszaru ponoszą, w częściach równych, budżet państwa i budżet gminy.”;

- 2) w art. 24 w ust. 9 po wyrazie „województwo” dodaje się wyrazy „ w drodze rozporządzenia.”;

- 3) skreśla się art. 25;

- 4) w art. 26:

- a) skreśla się oznaczenie ust. 1,
- b) skreśla się ust. 2;

- 5) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Rada gminy może wprowadzić formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4—6, jeżeli wojewoda nie wprowadził tych form.

2. Dla obszarów i zespołów, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4 i w art. 13 ust. 1 pkt 6 lit. d), poddawanych ochronie przez radę gminy, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo.”;

- 6) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Zmiana przeznaczenia terenów, na których znajduje się starodrzew, może być dokonana jedynie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, po uzyskaniu zgody wojewody.”

Art. 74. Traci moc ustawa z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 87, poz. 505 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 212) oraz uchwalone na jej podstawie założenia do planów regionalnych i plany regionalne.

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

416

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad wprowadzania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i z 1993 r. Nr 47, poz. 212) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych.

2. Opłaty za parkowanie mogą być wprowadzone w miastach, na obszarach charakteryzujących się znacznym

deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to warunki ruchu lub potrzeby zwiększenia rotacji parkujących pojazdów.

3. Do obszaru, o którym mowa w ust. 2, zalicza się centrum i strefę przyległą w miastach o zaludnieniu powyżej 100 tys. mieszkańców oraz centrum miast do 100 tys. mieszkańców.

4. Przepis ust. 3 stosuje się w miastach z wyodrębnionymi dzielnicami administracyjnymi do każdej dzielnicy.

5. Obszar, o którym mowa w ust. 2, określa organ właściwy do zarządzania ruchem, w uzgodnieniu z zarządem drogi.

6. Organ właściwy do zarządzania ruchem, w uzgodnieniu z zarządem drogi, określając obszar, o którym mowa w ust. 2, wyznacza miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów inwalidów, oznakowanych stosownie do przepisów rozporządzenia Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 11 stycznia 1993 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 32, poz. 145) oraz uwzględnia w stosunku do tych osób zasadę wynikającą z § 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisy § 1 można stosować poza granicami miast, na odcinkach dróg publicznych spełniających kryteria określone w § 1 ust. 2.

§ 3. Właściwym do wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drodze publicznej jest organ zarządzający ruchem na tej drodze, w porozumieniu z zarządem drogi, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu terytorialnego.

§ 4. Opłaty mogą być pobierane za:

- 1) parkowanie pojazdów w wyznaczonym miejscu ogólnodostępnym, w określonych godzinach,
- 2) parkowanie na wydzielonym stanowisku postojowym zastrzeżonym (kopertą), na prawach wyłączności w określonych godzinach lub całodobowo.

§ 5. 1. Maksymalne stawki opłat, stanowiące równowartość ceny detalicznej określonej ilości etyliny o najwyższej liczbie oktanowej, obowiązujące na terenie województwa, ustala właściwy wojewoda w trybie zarządzenia.

2. Stawki opłat, jednolite dla poszczególnych miast, oraz stawki dla odcinków dróg publicznych, o których mowa w § 2, określa organ zarządzający ruchem, po zasięgnięciu opinii zarządu drogi.

3. Stawki, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się dla parkowania określonego w § 4, uwzględniając ich progresywne narastanie z upływem czasu parkowania.

4. Organ zarządzający ruchem może, oprócz opłat jednorazowych, wprowadzić opłaty abonamentowe dające bonifikatę w stosunku do opłat jednorazowych.

§ 6. Opłaty, o których mowa w § 5, pobierane są przez właściwe zarządy dróg.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

417

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1994 r.

w sprawie określenia złóż wód zaliczonych do solanek, wód leczniczych i termalnych oraz innych kopalin leczniczych, a także w sprawie zaliczenia kopalin pospolitych z określonych złóż do kopalin podstawowych.

Na podstawie art. 5 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zalicza się do solanek wody mineralne ze złoża solanek jodobromowych w miejscowości Łapczyca w województwie tarnowskim.

§ 2. Zalicza się do wód leczniczych:

- 1) wody chlorkowo-sodowe siarczkowe i wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złoża w uzdrowisku Busko-Zdrój w województwie kieleckim,
- 2) wody termalne chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe i wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złoża w uzdrowisku Ciechocinek w województwie wrocławskim,
- 3) wody termalne fluorkowe ze złoża w uzdrowisku Cieplice Śląskie-Zdrój w mieście Jelenia Góra,

- 4) szczawy wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe żelaziste i wody radoczynne ze złoża w uzdrowisku Czarniawa-Zdrój w województwie jeleniogórskim,
- 5) wody termalne chlorkowo-sodowe ze złoża w miejscowości Czeszewo w województwie poznańskim,
- 6) wody chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe ze złoża w miejscowości Dębowiec w województwie bielskim,
- 7) szczawy wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe żelaziste ze złoża w uzdrowisku Długopole-Zdrój w województwie wałbrzyskim,
- 8) szczawy wodorowęglanowo-wapniowo-sodowe żelaziste ze złoża w uzdrowisku Duszniki-Zdrój w województwie wałbrzyskim,
- 9) wody termalne chlorkowo-sodowe jodkowe bromkowe borowe ze złoża w miejscowości Dziwnówek w województwie szczecińskim,
- 10) szczawy wodorowęglanowo-sodowe ze złoża w miejscowości Głębokie w województwie nowosądeckim,